

Sverre Midjord, tingmaður, skrivar:

Tað sprettur og grør í Hvalba

Sverre Midjord, tingmaður heilsar hvalbingum og ynskir teimum tillukku við nýggja trolaranum, Steintór.

Tann 23. desember 1985 var nátiðarlota í Hvalba og sannast má, at tá ognadist Hvalbiar sókn eina jólagávu við lit.

Inn á Hvalbiar fjørð stýrði fægur flaggskrydd skúta og eftir bert tveimum árum var annað skipið komið til sóknina, jú her er sanniliga gróður og mennandi vøkstur.

Og tá ein so leggur knørr við knarraborð og gevur sær far um nævnini, kundu tey ikki verið betri vald.

Niels Pauli og Steintór, so fara nógvu føroyingar at minnst undangongumenninar, sum nævnini eiga.

Niels Pauli og Steintór á Bakkanum í Hvalba vóru slóðarar við lit, teir lærdu føroyingar, teir brutu upp úr nýggjum.

Jú, teir góvu føroyingum og Føroyum góðar tíðir.

Tá trolarin Niels Pauli kom fyrri tveimum árum síðani, sendi eg hvalbingum, minum oyggjafeløgum, hesa heilsu:

Niels Pauli — Hvalba

Tað stórus dagur í

Hvalba er nú skútan siglur inn fjørðin við ferð.

Fyri hesum tiltaki tit hava vart og verja.

Øll bygðin stendur saman vil arbeisplássini verja Grimsfjall boðar frá hesum degi tit skapa arbeiði og við tí gleði.

Heilsan til Hvalbiartrolaran STEINTÓR

Nú siglir farið inn Hvalbiar fjørð bygðafólkið fegnast, tað sprettur og grør navnði Steintór, tað vil okkum tað læra tað tykkum tæni, tað er stór æra.

Niels Pauli, nú saman, bróður navnði er við í lívinum teir í felag, líð við líð bygdu og vardu, tann felagsskaur sterki teir vistu tað í virkan og verki.

Niels Pauli og Steintór Hvalbiar æra tit hava sett teimum í Suðuroy-heiðurs varða.

Guðs signing við skipi, tillukku við navni Føroya landi tað er at gagni.

Hvalba eigur undangongufólk

Vit hava so sanniliga brúk fyrri slikum undangongummonnum, ikki bara í Hvalba, men øll Suðuroyggin, og sum eg eisini skilti á tí viðmerking frá

Niels Pauli vil geva sum tíðin frá líður samanhald og gleði, ja góðar tíðir. Eg ynski tillukku og alt tað besta í dag kunna Hvalbingar allir festa.

Og nú bert tvey ár seinri kemur annað skipið, og tað má sigast til hesar ungu slóðarar »Tit brega ikki burtur úr ætt«.

Men tit hava við sýnda yndi og dirvi borið at tí varða, sum ger Suðuroy og suðuroyingar til teir slóðarar teir altíð hava verið, bæði kvinnur og menn, tí væl standa í dag menninir fram, sum teir sum skapa verkið, men sanniliga aftanfyrri teir standa kvinnurnar, og teirra tak er ofta tað drúgvasta.

Og sum tað so talandi stendur í Boaravisini: »Við mansins líð stríðist konan hart«.

Við móttøkuna av Steintór fari eg at heilsa tykkum við hesum orðum:

Steintór, flaggskryddur, við bryggju í Havn. Steintór kom til Føroya sama dag og klokutima — tvey ár seinri — enn systurskipið, Niels Pauli

føroyska samfelagnum at gagni.

Serliga at tað her frá bankunum ikki er kravt alment veðhald vil gera, at bankarnir í framtíðini fara at vera meira opnir fyrri stórrí aktiviteti uttan tað altíð kravda almenna veðhaldið, tað er meira enn positivt.

Hetta vil gera møguleikarnar fyrri framburði og vøkstri væl stórrí, og harvið eisini økja um áhugan fyrri á øðrum økjum at bróta upp úr nýggjum og skapa nýlendi.

Jú sanniliga undangongumenn og kvinnur í

Hvalba hava borið upp úr nýggjum.

Tað var Martin Holm, sáli, sum í sinari heilsu til bygðafólk sitt, tá ið Hvalba fekk berghol, segði:

»Gloymið ikki ta gomlu bygðagetuna, gloymið ikki teir gomlu varðarnar«.

Her má sigast og sannast, at hvalbingar hava ikki gloymt hvørki teir gomlu varðarnar ella geturnar, men hava lagt til við at ganga nýggjar getur og laða nýggjar varðar, samfelagnum øllum at gagni.

Tað sprettur og grør, fólkid er virkið bygðin fegnast, tað gevur samanhald og styrki

tá menn tóku hendur saman var mótrákið, til við streym vendar Nordberg og Grimsfjall legði stóði tí er tað fyrri meg ikki so legið.

Tveir navnframar Hvalbingar skipanavn góvu undangongumenn teir, inn í framtíðina sóu. Tann unga ættin prógvar tað, royndist sum menn teir halda áfram, stæða ikki við hesum enn. Um stutta tíð vit aftur fara til veitslu teir prógva tað Pif Fisk hevur góða leiðslu.

Hjartaliga tillukku, og góða eydn framyvir.
Sverre Midjord

Stovnsmeting og stovnsrøkt

Tað er eingin ivi um, at fiskastovnarnir eru livsgrundarlag føroyinga og er tí einki at undrast á, at nógvu hevur verið tosað um stovnsrøkt og um stýring av fiskivinnuni.

Til at útinna hesa stýring hevur landsstýrið nú sett á stovn serliga deild undir landsstýrinum, ið skal taka sær av fiskivinnuspurningum, ráðgeva landsstýrinum og umsita tær kvotur og tæy loyvi og allan tann fiski-

skap, ið er á okkara leiðum og á fjarleiðum.

Í veruleikanum er talan um uppbygging av einum nýggjum stovni. Hetta kann ikki koma serliga óvart, tí vit hava tæy seinastu árinum sæð, at fiskivinnan í ógvuliga stóran mun hevur vantað stýring. Og skulu politikarar kunna stýra hesum samfelagi, so er neyðugt at hava stovnar, ið kunnu hjálpa til við hesum.

Vit hava stórt sæð tvey

sløg av stovnum. Vit hava visindaligar fakstovnar, ið skulu ráðgeva landsins stýrandi myndugleikum og so hava vit útinnandi tænaustovnar, ið skulu útinna og annars seta í verk tær avgerðir, ið politikarar taka.

Fyri at tað praktiska symstemið skal virka væl, sok er her eisini neyðugt við ávisari stovnsrøkt. So leiðisugu teir fakligu og visindaligu stovnarnir altíð vera á einum so høg-

um stóði sum gjørligt, hvat fakligari vitan og gransking viðvíkur. Teir útinnandi stovnarnir skulu somuleiðis altíð hava so væl kvalifiserað fólk til útinnan av teirra verki, sum nú einaferð tilber.

Framhald á síðu 17